

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8936/2021
25.05.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Марија Радуловић Халас, адвокат из ..., против тужених Општине Житиште, чији је пуномоћник Срђан Ђурђевић, адвокат из ... и МЗ Торак, чији је пуномоћник Александар Ковачевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1970/21 од 19.08.2021. године, у седници одржаној 25.05.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1970/21 од 19.08.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину П 22/20 од 07.06.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезу тужени првог и другог реда да солидарно исплате тужиоцима на име накнаде штете износ од 5.023.134,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења па до исплате, као и парничне трошкове са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци првог, другог и трећег реда да на име парничних трошкова исплате туженој Општини Житиште износ од 118.500,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезани су тужиоци првог, другог и трећег реда да на име парничних трошкова исплате туженој Месној заједници Торак износ од 118.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1970/21 од 19.08.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је, жалба тужилаца и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности. Ревизијски наводи да је учињена битна повреда поступка из члана 374. став 2. тачка 9. и 12. ЗПП и повреда из члана 374. став 1. у вези члана 355. став 5. ЗПП, нису прописане као ревизијски разлог у смислу одредбе члана 407. ЗПП, а нису учињене ни друге битне повреде поступка непримењивањем или неправилном применом одредби парничног поступка које су биле или могле бити од утицаја на доношење законите и правилне пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању, Агенција за реституцију, Подручна јединица Нови Сад, дана 22.11.2017. године донела је делимично решење којим се враћа имовина и утврђује право својине АА, ББ и ГГ (правном претходнику тужиоца ВВ) у делу од по 1/3, између осталог и на непокретностима под кат.парцелама број ..., ..., .../... и .../... уписаним у листу непокретности ... КО ... као државна својина, корисник МЗ Предметно пољопривредно земљиште се према диспозитиву решења предаје у државину по правноснажности решења. Против наведеног решења изјављена је жалба од стране Државног правобранилаштва, Одељење у Зрењанину, у којој је поред осталог наведено да је на непокретности кат.парцели број ... КО ... планирана изградња пречистача за фекалну канализацију. Дана 12.10.2018. године Министарство финансија је поступајући као другостепени орган по наведеној жалби донело решење у ком је поред осталог наведено да „имајући у виду да је жалилац у жалби указао на то да је кат.парцела број ..., уписана у лист непокретности број ... КО ... као државна својина, корисник МЗ Торак, предвиђена за изградњу пречистача за фекалну канализацију, а из списка не произлази да је првостепени орган утврдио намену предметне кат.парцеле на дан ступања на снагу Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, то по оцени Министарства првостепени орган није на несумњив начин утврдио намену предметне непокретности, што је одлучна чињеница при одлучивању о захтеву за враћање имовине“. Пречистач за фекалну канализацију није изграђен, у просторном плану је било наведено да постоји могућност изградње истог на кат.парцели .../... КО ..., али наведено никада није ушло у буџет Општине Житиште, нити је рађена документација за изградњу истог. Решењем РГЗ СКН Житиште од 18.03.2019. године дозвољен је упис права својине у корист АА, ББ и ГГ у по 1/3 дела, између осталог и на спорним кат.парцелама, на основу делимичног решења Агенције за реституцију од 22.11.2017. године.

Тужиоци у овој парници од тужених потражују накнаду материјалне штете у виду изгубљене закупнине сматрајући да су због неосноване жалбе коју је изјавило Државно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину против делимичног решења Агенције за реституцију од 22.11.2017. године године, засноване на нетачним и нерелевантним чињеницама (да је на кат.парцели ... КО ..., планирана изградња пречистача за фекалну канализацију) били онемогућени да изврше укњижбу права сусвојине након пријема наведеног решења, те да је до укњижбе дошло тек решењем од 18.03.2019. године.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су у овом спору правилно применили материјално право приликом одлучивања о истакнутом тужбеном захтеву.

Одредбом члана 35. став 2. Устава Републике Србије прописано је да свако има право на накнаду материјалне и нематеријалне штете коју му незаконитим или неправилним радом проузрокују државни орган, ималац јавног овлашћења, орган аутономне покрајине или орган јединице локалне самоуправе.

Одредбом члана 36. став 2. Устава Републике Србије прописано је да свако има право на жалбу или друго правно средство против одлуке којом се одлучује о његовом праву, обавези или на закону заснованом интересу.

Одредбом члана 48. став 1. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу прописано је да против првостепеног решења из члана 47. истог закона, подносилац захтева, обвезник и Републички јавни правобранилац могу изјавити жалбу министарству надлежном за послове финансија, као другостепеном органу, у року од 15 дана од дана достављања решења.

Из наведених одредби произлази да је основна претпоставка ове одговорности противправност – незаконит или неправилан рад. Незаконитим се сматра сваки акт, односно радња коју су противни правним нормама, дакле поступање које је противно закону, другом пропису или општем акту или пропуштање да се закон, други пропис или општи акт примени. Неправилан рад, чине радње државних органа или јавних служби које нису у складу с појмом вршења уобичајене и добре службе.

У конкретном случају, жалба МЗ Торак изјављена преко законског заступника Државног правобранилаштва, Одељења у Зрењанину, против делимичног решења Агенције за реституцију од 22.11.2017. године прописана је Законом о враћању одузете имовине и обештећењу, па и по становишту Врховног касационог суда изјављивање жалбе против делимичног решења Агенције за реституцију од 22.11.2017. године не представља незаконито поступање, нити у поступању тужених има обележје неправилног рада.

Право на изјављивање жалбе предвиђено је у поступку реституције одредбама Закона о враћању одузете имовине и обештећењу и одредбама Устава Републике Србије, па тиме не постоји ни основ одговорности за штету коју тужиоци потражују.

Како се ни осталим наводима ревизије не доводи у сумњу правилност побијане одлуке, Врховни касациони суд је на основу члана 414. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић